

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/135/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120209184
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120209184.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu O. O., J.. XX.XX.XXXX, G. K. XX, XXX XX K.Q., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtina 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 5.663,51 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 100 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% zo sumy 100 eur, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 05.08.2020 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 5.663,51 eura. Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10Csp/222/2018 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 5.663,51 eura s príslušenstvom. Okresný súd Prešov žalobu v časti 5.000,19 eura zastavil a vo zvyšnej časti, t.j. o sumu 663,32 eura žalobu zamietol, rozsudkom, sp. zn. 10Csp/222/2018, zo dňa 25.6.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 01.08.2019. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že ide o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a násl. OZ a ďalšie normy spotrebiteľského práva. V súdnej veci nie je potrebné osobitne poukazovať na neprijateľné zmluvné podmienky a praktiky dodávateľa a to z toho dôvodu, že posledné čerpanie finančných prostriedkov sa uskutočnilo 22.6.2015 a žalobca podal na súd žalobu dňa 31.10.2018, čo je viac, ako 3 roky odo dňa posledného čerpania úveru. Nárok žalobcu je premlčaný v 3 ročnej premlčacej dobe. Vzniesol preto námietku premlčania a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Pre úplnosť poukázal aj na nedostatky zmluvy, v dôsledku ktorých je úver podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ) bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 ZoSÚ). Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Triangel č. 0030239223, z 2.12.2008 neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, j/ a k/ ZoSÚ, preto je predmetný úver podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. 4. Žalobca v replike zo dňa 04.03.2019 poukázal na to, že v súlade s čl. V bod 33 písm. b) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 07.11.2015 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Z uvedeného je zrejmé, že výpoveď zmluvy spolu s výzvou na

zaplatenie dlžného zostatku bola žalovanému odoslaná dňa 07.11.2015 a lehota 10 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu, uplynula dňa 17.11.2015. Od 18.11.2015 je žalovaný v omeškaní s jeho uhradením. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa § 101 OZ začala plynúť dňa 18.11.2015 a žalovaná pohľadávka tak bola dňa 26.10.2018 uplatnená na súde v rámci plynutia 3- ročnej premlčacej doby. Nami uplatnený nárok tak v čase začatia konania nebol premlčaný. Žalobca vzal žalobný návrh v časti o zaplatenie sumy vo výške 5000,19 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil a vrátil žalobcovi časť nespotrebovaného súdneho poplatku. Žalobca si teda uplatňuje už len rozdiel medzi sumou čerpaného úveru a sumou, ktorú žalovaný doposiaľ uhradil - suma čerpaného úveru 9333,33 eur mínus suma úhrad žalovaného 8670,01 eur predstavuje istinu 663,32 eur. 34. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu ohľadom začiatku plynutia premlčacej doby. Zákonodarcia totiž jasne v § 103 vete druhej OZ uviedol, od kedy plynie premlčacia doba pri zosplatnení úveru, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom tohto ustanovenia je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatnenie úveru. Premlčacia doba rozhodne neplynie od momentu účinnosti zosplatnenia úveru, keďže zákon nič také neuvádza. Právny záver o tom, že premlčacia doba podľa § 103 OZ pri zosplatnení úveru plynie už od omeškania prvej splátky vyplýva z viacerých súdnych rozhodnutí. Ide napr. o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co 161/2018 zo dňa 26.03.2019, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/315/2017 zo dňa 27.2.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 alebo Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/176/2017 zo dňa 26.3.2018. 35. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. „Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musel brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľ, ktorý úspešne uplatnil porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, finančné zadostučinenie požaduje vo výške 5.663,51 eura, čo zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatiť. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu OS Prešov, sp. zn. 10Csp/222/2018, zo dňa 25.6.2019 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadostučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v základnej veci, nie je možné v konaní o primerané finančné zadostučinenia ani rozširovať ani zužovať.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že na uplatnenie nároku titulom primeraného finančného zadostučinenia voči nám nie je splnená ani jedna zákonná podmienka. Z procesnej obrany žalovaného v spore o zaplatenie peňažnej pohľadávky vedenej Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 10Csp/222/2018 v prejednávacom rozsahu po čiastočnom späťvzati je zrejmé, že žalovaný v tomto spore uplatnený nárok v zostávajúcej časti nezozporoval, bránil sa oslabením práva vnesenou námietkou premlčania. Už len z tohto dôvodu je daná premisa, že pohľadávka v prejednávacom rozsahu z nesplateného úveru existuje, avšak jej vymáhateľnosť bola oslabená. Uplatnením premlčaného nároku žiadne práva žalobcu v tomto spore ako spotrebiteľa porušené neboli, tým je nárok žalobcu titulom zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia v celom rozsahu nedôvodný a je potrebné ho zamietnuť. Ako správne uvádza sám žalobca, dôvody, pre ktoré bola žaloba o plnenie rozhodnutím Okresného súdu Prešov pod č.k. 10Csp/222/2018-103 zo dňa 25.6.2019 zamietnutá, nie je možné v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia rozširovať. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z. treba rozumieť aktívne konanie spotrebiteľa a úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. septembra 2016). Obrana žalobcu v spore vedenom Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 10Csp/222/2018 nepredstavuje úspešné uplatnenie porušenie práva spotrebiteľom v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z. pre účely priznania primeraného finančného zadostučinenia, s čím sa vysporiadal aj Najvyšší súd SR vo svojej rozhodovacej praxi, in concreto rozhodnutie NSSR sp.zn. 6Cdo/389/2015, rozhodnutie NSSR sp.zn. 6Cdo/127/2017. Do pojmu ustálenej rozhodovacej praxe možno zaradiť nielen judikáty publikované v Zbierke stanovísk

a rozhodnutí NSSR, ale aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých rozhodnutiach NSSR. Právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie zákonodarca v ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z. podmienil aktívnym konaní a uplatňovaním práv spotrebiteľa, tj. podaním určovacej žaloby, žaloby o náhradu škody, žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Právny názor žalobcu, že obranou v spore vedenom Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 10Csp/222/2018 úspešne uplatil porušenie svojich práv pre účely priznania primeraného finančného zadosťučinenia je nesprávny a v rozpore s ust. § 3 ods. 5 tretia veta z.č. 250/2007 Z.z., ako aj v rozpore s ústavným vymedzením právneho štátu, ktorý vyžaduje zachovanie princípu právnej istoty, ktorý je vyjadrený aj v čl. 2 bod 2 základných princíпов C.s.p. a predvídateľnosti práva, resp. výkonu spravodlivosti. V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobcom nie je splnená, keďže žalobca neuplatnil žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa, napr. nárok na náhradu škody, príp. nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ďalej uviedol, že inštitút primeraného zadosťučinenia nemôže plniť sankčnú funkciu a to z dôvodu občianskoprávneho charakteru tohto súkromnoprávneho inštitútu. Rovnako je neprípustná reparačná funkcia daného inštitútu, ktorá je typická pre iný právny inštitút a to náhradu škody. Inštitút primeraného zadosťučinenia nemá slúžiť ako prostriedok náhrady škody a nemôže slúžiť na neprimerané obohacovanie sa spotrebiteľa. Suma, ktorej priznania sa žalobca domáha v tomto spore nespĺňa podmienku primeranosti. Odôvodnenie nároku žalobcu na finančné zadosťučinenie spočívajúce v strohom vyjadrení, že ide o sumu, o ktorú sa chcel dodávateľ na jeho úkor obohatiť, pričom sám žalobca do dnešného dňa nevrátil požičanú sumu úveru, zodpovedá ideám Chammurapiho zákonníka „oko za oko zub za zub“ ale nie ideám právneho štátu, z ktorých vychádza aj ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Nakoľko žalobca nešpecifikoval, ktoré jeho spotrebiteľské právo bolo porušené, nešpecifikoval ani aká ujma mu bola spôsobená, rovnako nepreukázal vznik konkrétnej ujmy v dôsledku „porušenia jeho práv“, nevznikol nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia, ktorého priznania sa domáha v tomto spore.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi nachádzajúci sa v spise a zistil tento skutkový stav:

4. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 25.06.2019, sp. zn. 10Csp/222/2018 - 103 konanie v časti o zaplatenie 5.000,19 eura s príslušným úrokom z omeškania zastavil a v prevyšujúcej časti, t.j. v časti zaplatenia 663,32 eura žalobu zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania.

5. Z odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku ďalej vyplynulo, že žalovaný (žalobca v tomto konaní) s návrhom nesúhlasil a žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu premlčania. Pre úplnosť poukázal aj na nedostatky zmluvy, v dôsledku ktorých je úver podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 ZoSÚ). Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Triangel č. 0030239223, z 2.12.2008 neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, j/ a k/ ZoSÚ, preto je predmetný úver podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov.

6. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

7. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

8. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným, je vzťahom spotrebiteľským. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 25.06.2019, sp. zn. 10Csp/222/2018 - 103 konanie v časti o zaplatenie 5.000,19 eura s prislúšným úrokom z omeškania zastavil a v prevyšujúcej časti, t.j. v časti zaplatenia 663,32 eura žalobu zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania.

10. Pokiaľ ide o úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.05.2020, č.k. 7Co/132/2019 - 84, ktorý uviedol: „Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. 18. Vo veci 3Csp 182/2017 Okresného súdu Svidník žalovaný v dôsledku procesnej obrany žalobkyne vzal žalobu späť a žiadal konanie zastaviť. Konanie vo veci bolo zastavené uznesením Okresného súdu Svidník zo dňa 09.11.2018 č.k. 3Csp 182/2017-82 a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2018. K späťvzatiu žaloby došlo až po tom, čo žalobkyňa v podanom odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 26.01.2018 č.k. 3Csp 182/2017-27 poukázala na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru pre absenciu zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy o úvere a zároveň vzniesla námietku premlčania. Aj keď je nepochybné, že žalovaný ako právny nástupca pôvodného veriteľa úverovú zmluvu so žalobkyňou neuzatváral, v dôsledku postúpenia pohľadávky vstúpil do postavenia veriteľa spolu so všetkými právami a povinnosťami vyplývajúcimi z ust. § 524 a nasl. upravujúcich postúpenie pohľadávky. Žalobkyňa postúpením pohľadávky nebola vo svojom právnom postavení dotknutá a námietky, ktoré mala v čase postúpenia pohľadávky, sa zachovali aj po postúpení. Mohla teda namietať absenciu zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy o úvere a uplatniť si i námietku premlčania. Bol to žalovaný, ktorý po postúpení pohľadávky pokračoval v konaní vo veci 3Csp 182/2017 Okresného súdu Svidník, v ktorom žalobkyňi hrozila ujma v podobe zaplatenia sumy 2.724,34 eur s prísl., pričom následne žalovaný v dôsledku kvalifikovanej obrany žalobkyne vzal žalobu v celom rozsahu späť. Bezdôvodné uplatnenie peňažného nároku nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.“ Vo veci 10Csp/222/2018 žalobca okrem vznesenej námietky poukázal aj na nedostatky zmluvy, v dôsledku ktorých je úver podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 ZoSÚ). Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Triangel č. XXXXXXXXXXXX, z 2.12.2008 neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g/, h/, i/, j/ a k/ ZoSÚ, preto je predmetný úver podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. K preskúmaniu zmluvy nedošlo jednak z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby a taktiež z dôvodu premlčania nároku. Žalobca bol teda úspešný v rámci procesnej obrany a dôsledkom toho je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie.

11. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobcu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd zobral do úvahy, že v obdobnej veci bola spotrebiteľovi priznaná rovnako suma 100,- eur. Preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 100,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).